

zvest do svoje smrti. Svojo časnikarsko delavnost je začel v šestdesetih letih, v dobi svobodomiselnega gibanja na Ruskem, in zavoljo tega se je držal svobodomiselnih načel celo svoje življenje. Šibal in grajal je v svojih spisih kršenje človeških pravic od strani ruske birokracije, grajal je pa tudi hibe in napake sodobnega ruskega občinstva. Tako je storil v svojem prvem romanu, ki ga je objavil v „Sovremenniku“ pod naslovom „Istorija baryni Anny Ivanovny“ in tako je delal do svoje smrti v podlistkih „Russkih Vedomosti“ pod psevdonimom „Skromnago Nabladatelja“ (skromnega opazovavca). Njegovi duhoviti in bridki podlistki so se ob svojem času najbolj čitali in so bili najbolj priljubljeni. V zadnjem času so bili Lukinovi podlistki manj rezni in občinstvo jih je preziralo. Eden del njegovih podlistkov je izšel v dveh zvezkih pod naslovom „Otgosloski žizni“. Zadnje večje delo Lukinovo, ki je samostalno izšlo, je bilo „Kavkazskie kurorti i ih pereustrojstvo“. Umrl je bil tudi 11 let predsednik podpornega društva ruskih književnikov in učenjakov v Moskvi.

Fr. Št.

Polihrnij Agapijevič Syrku, odličen poznavavec stare rumunske in bolgarske književnosti, je dne 6. julija umrl v Peterburgu. Syrku je bil rodom Rumun (roj. 1855 v Besarabiji) ali omikan je bil v ruskem duhu, zaradi tega je tudi postal ruski znanstveni pisatelj. Prvo njegovo slovstveno delo je bilo „Izvestije o kreščeniji Bolgariji“; potoval je veliko po Dalmaciji in Srbiji, kjer je proučeval staroslovansko slovstvo. Syrkova dela iz slavistike so objavljali „Filologičeskij Věstnik“, „Izvestija Slavjanskoga Obščestva“ in dr.

Lydia Karlovna Ernstova. V Kijevu je pred kratkim umrla gospa L. Karlovna Ernstova, vneta širiteljica ženske omike na Ruskem. Rojena je bila v saratovskem Povolžju (1825) iz nemške rodbine; njena odgoja pa je bila ruska. Po svojih pedagoških zmožnostih in svoji omiki si je v kratkem pridobila odlično mesto med organizatorji ženskega šolstva na Ruskem po zahodnem vzoru

DSZ

Drobne književne vesti. Pred kratkim je umrl Julij Oppert, sloveč orientalist, znan zlasti iz študij v Asiriji; Oppert je iznašel poseben sistem v razjasnjevanju asirskih klinopisov. Rojen je bil l. 1825. v Hamburgu; l. 1847. se je naselil v Parizu, kjer je postal profesor sanskrita. L. 1881. je bil imenovan za člana „Academie des Inscriptions“. Od l. 1869. je bil profesor asiriologije v „Collège de France“. — V Parizu je začel izhajati nov poljski list „Książnica“. List je glasilo vseh poljskih knjižnic in je zlasti posvečen bibliografiji. Izdaja ga g. Strzemborcz v Parizu. — Nov roman H. Sienkiewicza ima naslov „Tev-

tonski vitezi“; pisatelj riše v njem germansko srednjeveško dobo. Roman je že preveden v francoski jezik od grofa Wodzinskega in M. Kozakeviča. — Bolgarski pesnik in pisatelj Ivan Vazov bode v kratkem izdal novo zbirko pripovedk in črtic pod naslovom „Utro v Banki“. — Od 1. septembra izhaja v Sofiji nov bolgarski list „Hudožnik“ (umetnik) dvakrat na mesec; list je leposloven in ilustriran.

Kronani japonski pesniki. Japonski narod je narod pesnikov; od mikadove družine do zadnjega kuli vsi pišejo verze. Ameriški list, „Literary Digest“, je objavil nekatere podrobnosti o pesniških proizvodih mikada in njegove družine. Nedavno — piše list — je objavil neki ameriški mesečnik pesem izpod peresa mikada v angleškem prevodu. Sedaj je pa pro-

Solčni mrk dne 30. avgusta 1905.

fesor tokijske univerze, Artur Lloyd, zbral in prevel veliko verzov in pesmi, ki jih je zložila mikadova družina. Zbirka je izšla pod naslovom „Imperial Songs“ in obsega 150 strani. V zbirki se nahajajo verzi, ki jih je zložil mikado, njegova soproga, prestolonaslednik in druge imenitne osebe na japonskem dvoru, kakor n. pr. baron Takasaki, ki je „poeta laureatus“ na Japonskem. Zbirka jasno kaže kakšne mišli in ideale ima japonski dvor.

Fr. Št.

Žrtev pomorske bitke pri Cušimu je postal mlad ruski pesnik Konstantin Konstantinovič Slučevskij, ki je našel smrt na ladji „Imperator Aleksander II.“ K Slučevskij je bil sin znanega pesnika Slučevskega, ki je umrl v preteklem letu v jeseni (glej 1. štev. „D. in Sv.“ 1905). Šele po njegovi smrti je prišlo v Peterburg nekoliko njegovih dopisov in cela vrsta novih pesni, v katerih je opeval veličastnost morja. Njegove pesni se bodo zbrale in izdale.